

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3C/287/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515205184
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bitalová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8515205184.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Oľgou Bitalovou v súkromnoprávnom spore žalobcu EOS KSI Česká republika, s.r.o. so sídlom Novodvorská 994/138, Braník, 142 00 Praha 4, Česká republika, IČO: 25 117 483, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému X. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX X., právne zast. JUDr. Martou Konkoloľovou, advokátkou, AK so sídlom Jarmočná 79, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie 188.693,77 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 188.693,77 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 194.504,29 Kč od 25. 11. 2009 do 24. 3. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 191.251,56 Kč od 25. 3. 2010 do 22. 4. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 188.767,06 Kč od 23. 4. 2010 do 28. 5. 2010, 7,75 % ročne zo sumy 186.247,26 Kč od 29. 5. 2010 do 23. 7. 2010, 7,75 % ročne zo sumy 168.931,36 Kč od 24. 7. 2010 do 25. 8. 2010, 7,75 % ročne zo sumy 165.755,20 Kč od 26. 8. 2010 do 25. 9. 2010, 7,75 % ročne zo sumy 162.604,52 Kč od 26. 9. 2010 do 10. 10. 2010, 7,75 % ročne zo sumy 159.470,48 Kč od 11. 10. 2010 do 30. 11. 2010, 7,75 % ročne zo sumy 156.307,06 Kč od 1. 12. 2010 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 97,92 %.

IV. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

V. Vedľajší účastník, ako osobitný subjekt, n e m á n á r o k na náhradu trov prvoinštančného a dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29. 5. 2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 188.693,77 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 194.504,29 Kč od 25. 11. 2009 do 24. 3. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 191.251,56 Kč od 25. 3. 2010 do 22. 4. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 188.767,06 Kč od 23. 4. 2010 do 28. 5. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 186.247,26 Kč od 29. 5. 2010 do 23. 7. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 168.931,36 Kč od 24. 7. 2010 do 25. 8. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 165.755,20 Kč od 26. 8. 2010 do 25. 9. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 162.604,52 Kč od 26. 9. 2010 do 10. 10. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 159.470,48 Kč od 11. 10. 2010 do 30. 11. 2010, 8,00 % ročne zo sumy 156.307,06 Kč od 1. 12. 2010 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný dňa 22. 11. 2007 uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Česká spořitelna, a.s. so sídlom Olbrachtova 1929/62 Praha 4, Česká republika,

IČO: 45 244 782, Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 200.000,- Kč s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 14,10 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 4.137,- Kč vždy k 11. dňu každého mesiaca. Žalobca nadobudol pohľadávku, ktorá je predmetom konania, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 11. 2009, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky bola dlžná suma vo výške 226.891,- Kč, z toho istina bola vo výške 194.504,- Kč a splatný úrok vo výške 32.386,71 Kč. Žalobca poukázal na to, že pred postúpením pohľadávky žalovaný uhradil zo zosplatnenej dlžnej sumy sumu 33.096,- Kč (dňa 8. 9. 2008 sumu 4.137,- Kč, dňa 11. 9. 2008 sumu 2.000,- Kč, dňa 3. 10. 2008 sumu 4.137,- Kč, dňa 1. 11. 2008 sumu 2.137,- Kč, dňa 8. 12. 2008 sumu 4.137,- Kč, dňa 9. 1. 2009 sumu 4.137,- Kč, dňa 4. 3. 2009 sumu 4.137,- Kč, dňa 6. 3. 2009 sumu 4.137,- Kč, a dňa 15. 4. 2009 sumu 4.137,- Kč) a po postúpení pohľadávky sumu 38.170,23 Kč (dňa 24. 3. 2010 sumu 3.252,73 Kč, dňa 22. 4. 2010 sumu 2.484,50 Kč, dňa 28. 5. 2010 sumu 2.519,80 Kč, dňa 23. 7. 2010 sumu 17.315,90 Kč, dňa 28. 8. 2010 sumu 3.176,16 Kč, dňa 25. 9. 2010 sumu 3.150,68 Kč, dňa 10. 10. 2010 sumu 3.134,04 Kč a dňa 30. 11. 2010 sumu 3.136,42 Kč).

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 4Ro/64/2012-58 zo dňa 26. 6. 2012, ktorý následne uznesením č. k. 1C/58/2012-66 dňa 16. 7. 2012 zrušil, pretože platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk.

3. Podaním doručeným súdu dňa 17. 9. 2012 žalobca predložil súdu špecifikáciu žalobou uplatnenej istiny, z ktorej vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 200.000,- Kč, riadny úrok bol v celkovej výške 19.734,80 Kč a poplatky za upomienky a ich zasielanie boli spolu vo výške 1.772,20 Kč. Žalovaný uhradil na istinu v pravidelných splátkach sumu 26.693,21 Kč, pričom celková výška úhrad za upomienky bola vo výške 309,50 Kč. Úhrady žalovaného po 8. 9. 2008 žalobca započítal na úhradu istiny zo dňa 11. 9. 2008 vo výške 1.595,41 Kč a zo dňa 3. 10. 2008 vo výške 1.253,93 Kč. Na úroky z omeškania žalobca po 8. 9. 2008 započítal z úhrady: zo dňa 8. 9. 2008 sumu 3.873,- Kč, zo dňa 11. 9. 2008 sumu 404,59 Kč, zo dňa 3. 10. 2008 sumu 2.883,07 Kč, zo dňa 1.11. 2008 sumu 2.137,- Kč, zo dňa 8. 12. 2008 sumu 4.137,- Kč, zo dňa 9. 1. 2009 sumu 4.137,- Kč, zo dňa 4. 3. 2009 sumu 4.137,- Kč, zo dňa 6. 3. 2009 sumu 4.137,- Kč, zo dňa 15. 4. 2009 sumu 4.137,- Kč. Na iné poplatky za vedenie účtu a prístup k rámcovému poisteniu sumu 264,- Kč z úhrady zo dňa 8. 9. 2008.

4. Dňa 1. 8. 2012 bolo súdu doručené oznámenie o vstupe Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, do tohto konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, pričom podaním doručeným súdu dňa 23. 8. 2012 podal vedľajší účastník v predmetnej veci vyjadrenie prostredníctvom svojho právneho zástupcu, kde vzniesol námietku premlčania, pretože žaloba bola podaná na súd dňa 29. 5. 2012, teda po uplynutí premlčacej doby a žiadal zamietnuť žalobu a uplatniť si aj nárok na náhradu trov konania vo výške 587,93 eur z titulu trov jeho právneho zastúpenia v tomto konaní.

5. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 1. 10. 2012, ktorým taktiež vzniesol námietku premlčania pohľadávky uplatnenej žalobou, pričom sa stotožnil s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka a súhlasil s jeho vstupom do konania. Na pojednávaní dňa 18. 4. 2013 následne poukazoval na dôvody, pre ktoré nesplácal úver riadne a včas, na jeho invaliditu, ako aj na to, že mal snahu o splácanie úveru, avšak boli od neho požadované neprimerane vysoké splátky.

6. Uznesením č. k. 1C/58/2012-114 zo dňa 12. 10. 2012 súd rozhodol o pripustení vedľajšieho účastníka - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, do konania na strane žalovaného. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3. 11. 2012.

7. Podaním doručeným súdu dňa 17. 10. 2012 (písomný originál podania bol doručený 22. 10. 2012) žalobca k podanej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka ako aj zo strany žalovaného uviedol, že na posudzovanie premlčania nemožno aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, nakoľko predmetná zmluva je absolútnym obchodom a je potrebné použiť právnú úpravu českého Obchodného zákonníka bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy. Ustanovenie o premlčacej dobe nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa, a preto nie je možné pre otázku premlčania vyvodzovať použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Ustanovenie českého Obchodného zákonníka o premlčaní nie je ustanovením diskriminujúcim dlžníka (spotrebiteľa), len preto, že premlčacia doba k uplatneniu práva zo zmluvy podľa českého Obchodného zákonníka

je dlhšia ako podľa Občianskeho zákonníka. Ustanovenie Obchodného zákonníka o premlčaní je ustanovením vyváženým vo vzťahu k obom zmluvným stranám, nejde o ustanovenie diskriminujúce spotrebiteľa vo vzťahu k veriteľovi v tom zmysle, že by v dôsledku aplikácie príslušných ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní povinnosti dlžníka mnohonásobne prevážili nad jeho právami. Rovnako poukazoval na dôvody, pre ktoré v danom prípade treba uvažovať o štvorročnej premlčacej lehote, aj v podaní doručenom súdu 1.10.2012, ktorým taktiež spochybňoval právo vedľajšieho účastníka na vznesenie námietky premlčania. Žalobca pritom vo vzťahu k dĺžke premlčacej doby poukazoval na rozhodnutia súdov Českej republiky, ktoré k vyššie uvedeným podaniam pripojil.

8. Rozsudkom č. k. 1C/58/2012-153 zo dňa 9. 5. 2013 súd žalobu zamietol s tým, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal a žalobcu zaviazal povinnosťou nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania spolu vo výške 587,93 eur. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že žalovaná pohľadávka (vrátane príslušenstva v podobe úrokov z omeškania) je premlčaná a vznesené námietky premlčania v zmysle Občianskeho zákonníka sú dôvodné.

9. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 5Co/122/2013-194 zo dňa 10. 4. 2014 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

10. Proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Prešove v spojení s rozsudkom tunajšieho súdu podal generálny prokurátor SR mimoriadne dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že konajúce súdy mali na uplatnené nároky žalobcu vrátane premlčacej doby aplikovať právny poriadok Českej republiky, konkrétne ustanovenie § 262 ods. 4 a § 397 Obchodného zákonníka Českej republiky. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 2 M Cdo 16/2014 zo dňa 27. 8. 2015 o podanom mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora SR rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Co/122/2013-194 zo dňa 10. 4. 2014 v spojení s rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 1C/58/2012-153 zo dňa 9. 5. 2013 zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na právny vzťah medzi stranami sporu vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere je potrebné aplikovať úpravu premlčania obsiahnutú v Obchodnom zákonníku Českej republiky, t. j. štvorročnú premlčaciu dobu v zmysle ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka Českej republiky.

11. Uznesením č. k. 3C/287/2015-30 zo dňa 10. 2. 2016 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na Ústavnom súde SR na základe sťažnosti žalovaného vedenej pod sp. zn. Rvp 16378/2015. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3. 3. 2016. Uznesením č. k. I. ÚS 109/2016-9 zo dňa 17. 2. 2016 Ústavný súd SR sťažnosť žalovaného ako podanú oneskorene odmietol.

12. Na pojednávaní dňa 25. 4. 2017 a dňa 2. 6. 2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že k zosplatneniu úveru došlo ku dňu 11. 8. 2009. Dôkazom preukazujúcim, že uvedená písomnosť obsahujúca upozornenie na zosplatnenie úveru sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, však žalobca nedisponuje a takýto dôkaz súdu nepredložil ani dodatočne. Právny zástupca žalovaného navrhol súdu podanú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Pretože žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že by predmetné upozornenie na zosplatnenie úveru žalovanému zaslal, nie je možné samotné vystavenie takéhoto dôkazu považovať za predčasné ukončenie zmluvy. V dôsledku toho, že k zosplatneniu úveru nedošlo, podľa vyjadrenia právneho zástupca žalovaného, žalobca v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov postúpil tzv. „živý úver“ subjektu, ktorý nie je bankou a nepodlieha regulácii Českej národnej banky, a teda žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou na podanie predmetnej žaloby. Právny zástupca žalovaného v tomto smere poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Prešove, konkrétne na spor vedený pod sp. zn. 19Co/150/2016.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením obsahu podanej žaloby, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 12. 2009, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 11. 2009 vrátane overovacích doložiek, prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok - výpisu pohľadávky voči žalovanému, výpisu právneho predchodcu žalobcu z príslušného obchodného registra, výpisu žalobcu z príslušného obchodného registra, zmluvy o úvere zo dňa 22. 11. 2007, výzvy na zaplatenie dlhu zo dňa 9. 7. 2008, potvrdenia o čerpaní úveru, všeobecných obchodných podmienok Českej sporiteľne, a.s., prehľadu obrátov na úverovom účte (označené ako podklady pre súdne konanie), správa REGOB SR o pobyte žalovaného podanej súdu 13. 7. 2012, podania žalobcu doručeného súdu 27. 7. 2012,

oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, vyjadrenie vedľajšieho účastníka k podanej žalobe doručeného súdu dňa 23. 8. 2012, podania žalobcu doručeného súdu dňa 17. 9. 2012 a k nemu pripojeného prehľadu obrátov na úvere (označené ako podklady pre súdne konanie), podania žalobcu doručeného súdu dňa 1. 10. 2012 k nemu pripojených rozsudku Vrchného súdu v Prahe a rozsudku Krajského súdu v Ústí nad Labem, vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 1. 10. 2012, podania žalobcu doručeného súdu vo forme faxu dňa 17. 10. 2012 a jeho písomného originálu doručeného súdu dňa 22. 10. 2012 a k uvedenému podaniu pripojeného rozsudku Najvyššieho súdu ČR, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

14. Žalovaný a právny predchodca žalobcu dňa 22. 11. 2007 uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej tiež iba „zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 200.000,- Kč a žalovaný sa zaviazal platiť z poskytnutého úveru úroky vo výške 14,10 % ročne, zaplatiť cenu za prijatie, posúdenie a vyhodnotenie žiadosti o úver vo výške 1.600,- Kč, cenu za správu a vedenie úverového účtu po 49,- Kč za každý začatý kalendárny mesiac, RPMN bola určená vo výške 15,64 %, úver sa zaviazal žalovaný splácať v splátkach po 4.137,- Kč vždy k 11. dňu každého kalendárneho mesiaca. V zmysle časti I bodu 6. zmluvy o úvere prvá splátka úveru mala byť zaplatená dňa 11. 12. 2007, pri vyčerpaní úveru v plnej výške ku dňu 22. 11. 2007 a pri dodržaní podmienok splácania mala byť posledná splátka vo výške 4.088,- zaplatená dňa 11. 11. 2013, ktorý je dňom konečnej splatnosti úveru, teda celkový počet splátok predstavoval 72 splátok. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu; uzavretím zmluvy o úvere pristúpil žalovaný zároveň k poisteniu podľa bodu 17. časti I zmluvy o úvere. V bode 13. časti I zmluvy o úvere bolo upravené právo právneho predchodcu žalobcu žiadať zaplatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom v prípade, ak by bol žalovaný v omeškaní so zaplatením jednej splátky úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace alebo v omeškaní so splatením viac než dvoch splátok v dohodnutej lehote. Ďalšie podrobnosti ohľadne práv a povinností zmluvných strán boli upravené v častiach I. a III. zmluvy o úvere.

15. Dňa 22. 11. 2007 žalovaný čerpal poskytnutý úver v plnej výške. Žalovaný nedodrжал svoje zmluvné záväzky a prestal poskytnutý úver riadne a včas splácať, pričom ku dňu 6. 7. 2008 bol v omeškaní s úhradou sumy 16.548,- Kč, pričom podľa predloženého prehľadu obrátov na úverovom účte na splátkach samotného úveru v tom čase dlhoval 12.411,- Kč, čo sa rovná trom nezaplateným splátkam po 4.137,- Kč, na čo ho právny predchodca žalobcu vyzval podaním zo dňa 9. 7. 2008 na zaplatenie uvedenej pohľadávky najneskôr do 10. 8. 2008 s tým, že ak v uvedenej lehote pohľadávka nebude zaplatená, stane sa splatným celý zostatok úveru s príslušenstvom dňom nasledujúcim po márnom uplynutí uvedenej lehoty. Žalovaný vyššie uvedenú dlžnú sumu v určenej lehote nezaplatil, teda uplynutím vyššie uvedenej lehoty došlo k zosplateniu celého dlhu žalovaného zo zmluvy o úvere v zmysle vyššie uvedeného podania právneho predchodcu žalobcu.

16. Následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 11. 2009 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy o úvere, vrátane jej príslušenstva, žalobcovi. V oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 12. 2009 adresovanom žalovanému bolo uvedené, že ku dňu účinnosti postúpenia pohľadávky (1. 12. 2009 - čl. II. bod 1. zmluvy o postúpení pohľadávok) bol dlh vo výške 188.693,77 Kč, a to vrátane príslušenstva. Žalobca však v žalobe uviedol, že ku dňu postúpenia pohľadávky predstavuje nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy sumu vo výške 226.891,- Kč, z čoho je istina vo výške 194.504,29 Kč a splatný úrok vo výške 32.386,- Kč (tak ako bolo uvedené v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pričom podľa tejto prílohy išlo o vyčíslenie úroku z omeškania).

17. Žalovaný po zosplatení dlžnej sumy a pred postúpením pohľadávky uhradil právnenmu predchodcovi žalobcu spolu sumu 33.096,- Kč, po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil žalobcovi spolu sumu 38.170,23 Kč. V tomto konaní žalobca požadoval zaplatenie istiny vo výške 188.693,77 Kč a úrokov z omeškania ako je uvedené v úvode tohto odôvodnenia. Z týchto uplatnených nárokov žalovaný žalobcovi doposiaľ nič nezaplatil.

18. Keďže v tomto prípade ide o konanie s cudzím prvkom, a to s poukazom na sídlo žalobcu, ktoré je v Českej republike a bydlisko žalovaného, ktoré je na území Slovenskej republiky, súd v prvom rade riešil otázku právomoci a príslušnosti súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci a tiež otázku aplikácie právneho poriadku, ktorý má byť použitý na posúdenie nároku žalobcu uplatneného žalobou.

19. Podľa čl. 66 bodu 1. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie), toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery schválené alebo uzavreté od 10. januára 2015.

20. Podľa Kapitoly II Oddielu 1 Článku 2 bodu 1. Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

21. Podľa Kapitoly II Oddielu 4 Článku 16 bodu 2. Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

22. Z citovaných ustanovení vyplýva danosť právomoci tunajšieho súdu na konanie v predmetnej veci tak, ako tomu prisvedčil vo svojom uznesení aj Najvyšší súd SR.

23. Podľa Kapitoly II článku 3 bodu 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

24. Podľa čl. 29 vety prvej Všeobecných obchodných podmienok Českej sporiteľne, a.s., právne vzťahy medzi klientom a bankou na základe týchto VOP sa riadia právnym poriadkom Českej republiky.

25. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 145/2010 Sb. (o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov), právne vzťahy týkajúce sa spotrebiteľského úveru vzniknulé pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa riadia doterajšími právnymi predpismi.

26. Na základe uvedeného posudzoval súd uplatnené nároky žalobcu podľa príslušných právnych predpisov Českej republiky (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere).

27. Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

28. Podľa § 2 písm. a) veta prvá, písm. b), písm. c) zákona č. 321/2001 Sb. (o niektorých podmienkach dojednávania spotrebiteľského úveru a o zmene zákona č. 64/1986 Sb., pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom poskytnutie peňažných prostriedkov alebo odložená platba, napríklad vo forme úveru, pôžičky alebo kúpy prenajatej veci, za ktoré je spotrebiteľ povinný platiť.

29. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 321/2001 Sb., pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení zmluvy nejedná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a v ktorej prospech je spotrebiteľský úver dojednávaný.

30. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 321/2001 Sb., pre účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo združenie takýchto osôb.

31. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 321/2001 Sb., zmluva, v ktorej sa zjednáva spotrebiteľský úver, musí byť uzatvorená písomne. Jedno vyhotovenie zmluvy musí obdržať spotrebiteľ.

32. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 321/2001 Sb., zmluva, v ktorej sa zjednáva spotrebiteľský úver, musí tiež obsahovať:

a) stanovenie ročnej percentnej sadzby nákladov na spotrebiteľský úver spôsobom uvedeným v prílohe tohto zákona,

b) stanovenie podmienok, za ktorých môže byť ročná percentná sadzba nákladov na spotrebiteľský úver upravená a ktoré nesmú byť závislé výlučne na vôli veriteľa

c) stanovenie maximálnej výšky spotrebiteľského úveru, stanovenie výšky jednotlivých splátok, ich počet a presné časové rozvrhnutie,

- d) stanovenie jednotlivých platieb vrátane tých, ktoré sú uvedené v § 2 písm. a) bodoch 1 až 5, pokiaľ budú platené spolu so spotrebiteľských úverom; pokiaľ jednotlivé platby nemožno presne stanoviť, musí byť uvedený spôsob ich výpočtu,
- e) záväzok veriteľa informovať spotrebiteľa v priebehu plnenia zmluvy o všetkých zmenách ročnej percentnej sadzby nákladov na spotrebiteľský úver,
- f) u zmlúv, v ktorých sa dojednáva kúpa prenajatej veci, výšku spotrebiteľské úveru,
- g) ustanovenie o práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred stanovenou lehotou (§ 11)
- h) podmienky, za ktorých možno predčasne ukončiť zmluvný vzťah,
- i) spôsob platenia.

33. Podľa § 3028 ods. 1 zákona č. 89/2012 Sb. (Občiansky zákoník), týmto zákonom sa spravujú práva a povinnosti vzniknuté odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

34. Podľa § 3028 ods. 2 zákona č. 89/2012 Sb. (Občiansky zákoník), ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne pomery týkajúce sa osobných, rodinných a vecných práv; ich vznik, ako aj práva a povinnosti z nich vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších právnych predpisov

35. Podľa § 3028 ods. 3 zákona č. 89/2012 Sb. (Občiansky zákoník), ak nie je ďalej ustanovené inak, spravujú sa iné právne pomery vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ako aj práva a povinnosti z nich vzniknuté, vrátane práv a povinností z porušenia zmlúv uzatvorených pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, doterajšími právnymi predpismi. To nebráni dohode strán, že sa tieto ich práva a povinnosti budú spravovať týmto zákonom odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

36. Podľa § 3030 zákona č. 89/2012 Sb. (Občiansky zákoník), aj na práva a povinnosti, ktoré sa spravujú doterajšími právnymi predpismi, sa použijú ustanovenia prvej časti I. hlavy.

37. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 89/2012 Sb. (Občiansky zákoník), súkromné práva a povinnosti osobnej a majetkovej povahy sa spravujú občianskym zákoníkom v tom rozsahu, v akom ich neupravujú iné právne predpisy. K zvyklostiam možno prihladiť, ak sa ich dovoľáva zákon.

38. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ak aj i niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním, a zapracováva príslušné predpisy Európskych spoločenstiev.

39. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa riadia ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa tých ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

40. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, touto časťou zákona sa riadia bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

41. Podľa § 349 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

42. Podľa § 392 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

43. Podľa § 397 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

44. Podľa § 400 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, zmena v osobe dlžníka alebo veriteľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

45. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

46. Podľa § 503 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Pokiaľ lehota pre vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V dobe, kedy má byť vrátený zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné i úroky, ktoré sa ho týkajú.

47. Podľa § 504 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, kedy bol o ich vrátenie veriteľom požiadany.

48. Podľa § 506 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, Ak je dlžník v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Odstúpenie veriteľa od zmluvy nemá vplyv na zabezpečenie záväzku z tejto zmluvy.

49. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (Občanský zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy kúpne, zmluvy o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ.

50. Podľa a § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Sb. (Občanský zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení zmluvy jedná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

51. Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Sb. (Občanský zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení zmluvy nejedná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania.

52. Súd mal preukázané, že zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, pričom zároveň spĺňa všetky v ustanovení § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 321/2001 Sb. požadované náležitosti.

Súd zároveň zistil, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby proti žalovanému. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 29. 6. 2017 uviedol, že došlo k neplatnému postúpeniu tzv. „živého úveru“ na nebankový subjekt, pričom svoj argument oprel o slovenský zákon o bankách a rozhodovaciu činnosť slovenských súdov. Ako už súd uviedol v odseku 26. tohto odôvodnenia, na spor je potrebné aplikovať právne predpisy Českej republiky, ktoré v zákone č. 21/1992 Sb. o bankách v znení neskorších právnych predpisov takúto podmienku pre platnosť postúpenia úveru neupravujú.

Rozhodujúcou otázkou v danom konaní ostalo posúdenie toho, či došlo alebo nedošlo k premlčaniu žalobcom v tomto konaní uplatnenej pohľadávky. Vzhľadom na viazanosť právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom SR sa súd zaoberal otázkou posúdenia premlčania uplatneného nároku s príslušenstvom na základe vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného, avšak nie v medziach všeobecnej premlčacej doby v zmysle ustanovení Občanského zákoníka v znení účinnom do 31. 12. 2013 ale v medziach ustanovenia § 397 Obchodního zákoníka v znení účinnom do 31. 12. 2013.

53. V prvom rade sa však musí súd vysporiadať s otázkou, od kedy možno ustáliť začiatok plynutia všeobecnej štvorročnej premlčacej doby, a to s poukazom na tvrdenie žalovaného, že mu upozornenie na predčasnú splatnosť úveru doručené nebolo a zároveň, že žalobca súdu v konaní nepredložil žiaden dôkaz o jeho zaslaní.

54. Odstúpenie od zmluvy možno zaradiť do kategórie jednostranných právnych úkonov, ktorých náležitosti príslušné právne predpisy osobitne neupravujú, a teda inštitúit jednostranného odstúpenia

by mal pre svoju platnosť vykazovať minimálne štandardy náležitostí právneho úkonu ako prejavu vôle smerujúce predovšetkým k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2013 je pre vyvolanie účinkov jednostranného odstúpenia od zmluvy v obchodno-závazkových vzťahoch (v uvedenom prípade účinku vo forme zosplatnenia úveru) jeho doručenie druhej zmluvnej strane. Účinky prejavu vôle veriteľa voči neprítomnému dlžníkovi tak nastávajú momentom, kedy sa odstúpenie dostane do jeho dispozičnej sféry za podmienky objektívneho vyhodnotenia s prihliadnutím na všetky okolnosti. Len tak možno potom očakávať, že dlžník, ako adresát, mal možnosť sa s jednostranným odstúpením od zmluvy objektívne oboznámiť. Za platné doručenie jednostranného odstúpenia od zmluvy možno považovať jednak jeho prevzatie dlžníkom, resp. aj jeho neprevzatie za podmienky, že dlžník mal objektívnu možnosť si ju prevziať, hoci tak neurobil. V uvedenom prípade žalobca tvrdil, že jednostranné odstúpenie od zmluvy bolo dlžníkovi zasielané, avšak ani na opakovanú výzvu súdu o tom nepredložil žiaden dôkaz napr. vo forme potvrdenia o jeho doručení alebo nedoručení. Nesplnenie zákonom stanovenej notifikačnej povinnosti má za následok, že k jednostrannému odstúpeniu od zmluvy nedošlo, a teda žalobca, ako dodávateľ, nemôže uplatňovať právo na zaplatenie celého dlhu vo forme vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti.

55. Pretože k splatnosti celého dlhu nedošlo, súd sa zaoberal otázkou premlčania jednotlivých neuhradených splatných splátok vo všeobecnej premlčacej dobe štyri roky. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola súdu doručená dňa 29. 5. 2012, súd posudzoval, či v čase najneskôr do 29. 5. 2008 je žalovaný v omeškaní s plnením dovtedy splatných splátok. Na to, aby súd mohol žalobu v časti premlčaných splatných splátok zamietnuť, je potrebné, aby neboli dlžníkom uhradené, a to či už riadne a včas alebo po lehote splatnosti. Až v takom prípade by žalovaný nemal povinnosť premlčané neuhradené splatné splátky žalobcovi uhradiť, a súd by musel žalobu v tejto časti zamietnuť.

K 29. 5. 2008 nedošlo k premlčaniu žiadnej zo splatných splátok, pretože všetky splatné splátky do tohto dátumu dlžník uhradil (v prípade prvých dvoch splátok splatných 11. 12. 2007 a 11. 1. 2008 riadne a včas, v prípade splátok splatných 11. 2. 2008, 11. 3. 2008, 11. 4. 2008 a 11. 5. 2008 po lehote splatnosti). Žalovaný uhradil svoj dlh pred postúpením pohľadávky v sume 33.096,- eur a v čase po postúpení pohľadávky v sume 38.170,23 eur, a teda došlo k úhradám všetkých splátok splatných najneskôr do 29. 5. 2008.

56. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaný si svoj záväzok voči predchodcovi resp. jeho právnenému nástupcovi ako žalobcovi, vyplývajúci mu z platne uzatvorenej zmluvy o úvere, riadne a včas nesplnil, pričom zároveň nedošlo k splneniu uplynutia premlčanej doby v rámci jednotlivých neuhradených splatných splátok. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

57. Podľa § 365 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

58. Podľa § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti je dlžník povinný platiť z nezaplatenej čiastky úroky z omeškania určené v zmluve, inak určené predpismi občianskeho práva. Veriteľ má popri úrokoch z omeškania nárok na náhradu minimálnej výšky nákladov spojených s uplatnením svojej pohľadávky v rozsahu a za podmienok stanovených nariadením vlády.

59. Podľa § 19 ods. 1 nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. ktorým sa stanovuje výška úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, určuje odmena likvidátora, likvidačného správcu a člena orgánu právnickej osoby menovaného súdom a upravujú niektoré otázky Obchodného vestníka a verejných registrov právnických a fyzických osôb v znení neskorších právnych predpisov, výška úrokov z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje nariadením vlády 142/1994 Sb. v znení účinnom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

60. Podľa § 21 nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. ktorým sa stanovuje výška úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, určuje odmena likvidátora, likvidačného správcu a člena orgánu právnickej osoby menovaného súdom a upravujú niektoré otázky Obchodného vestníka a

verejných registrov právnických a fyzických osôb v znení neskorších právnych predpisov, toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. 1. 2014.

61. Podľa prechodného ustanovenia zavedeného nariadením vlády č. 163/2005 Sb., výška úrokov z omeškania sa riadi nariadením vlády č. 142/1994 Sb., v znení tohto nariadenia, ak k omeškaniu s plnením peňažného dlhu došlo odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Výška úrokov z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa riadi doterajšími právnymi predpismi.

62. Podľa prechodného ustanovenia zavedeného nariadením vlády č. 33/2010 Sb., výška úrokov z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa riadi doterajšími právnymi predpismi.

63. Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. v znení účinnom od 28. 4. 2005 do 30. 6. 2010, výška úrokov z omeškania zodpovedá ročnej výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platná pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka.

64. Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. v znení účinnom od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2013, výška úrokov z omeškania zodpovedá ročnej výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroka, ktoré predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov.

65. Súd mal v predmetnom konaní za preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou súm spotrebiteľského úveru, preto má žalobca, nárok na úhradu úrokov z omeškania z dlžných súm podľa ustanovenia § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník) v znení účinnom do 31. 12. 2013. Podľa českého Obchodného zákonníka vzniká nárok na úroky z omeškania pri omeškani s plnením záväzku bez ohľadu na príčinu, ktorá toto omeškania spôsobila, a teda aj v prípade, ak dlžníkovi bránili v splnení jeho záväzku okolnosti vylučujúce zodpovednosť. Vznik nároku na úroky z omeškania môže zmluva modifikovať, resp. strany si môžu v zmluve dohodnúť inú sadzbu úrokov tak, ako to podporne ustanovuje český Obchodný zákoník. V uvedenom prípade neboli medzi účastníkmi konania úroky z omeškania osobitne dojednané, preto má žalobca nárok na úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Žalovaný sa dostal so zaplatením jednotlivých súm do omeškania odo dňa 25. 11. 2009 kedy bola výška repo sadzby ČNB vo výške 1,25 %, t. j. žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne (7,00 % + 1,25 %) zo sumy 194.504,29 Kč od 25. 11. 2009 do 24. 3. 2010; odo dňa 25. 3. 2010 a 23. 4. 2010 kedy bola výška repo sadzby ČNB vo výške 1,00 %, t. j. žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,00 % ročne (7,00 % + 1,00 %) zo sumy 191.251,56 Kč od 25. 3. 2010 do 22. 4. 2010 a zo sumy 188.767,06 Kč od 23. 4. 2010 do 28. 5. 2010; odo dňa 29. 5. 2010, 24. 7. 2010, 26. 8. 2010, 26. 9. 2010, 11. 10. 2010 a 1. 12. 2010 kedy bola výška repo sadzby ČNB vo výške 0,75 %, t. j. žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 7,75 % ročne (7,00 % + 0,75 %) zo sumy 186.247,26 Kč od 29. 5. 2010 do 23. 7. 2010, zo sumy 168,931,36 Kč od 24. 7. 2010 do 25. 8. 2010, zo sumy 165.755,20 Kč od 26. 8. 2010 do 25. 9. 2010, zo sumy 162.604,52 Kč od 26. 9. 2010 do 10. 10. 2010, zo sumy 159.470,48 Kč od 11. 10. 2010 do 30. 11. 2010 a zo sumy 156.307,06 Kč od 1. 12. 2010 do zaplatenia.

V časti úrokov z omeškania prevyšujúcich výšku zákonných úrokov v zmysle vyššie citovaných ustanovení súd žalobu zamietol.

66. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

67. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

68. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

70. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

71. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,92 %. Žalobcom uplatnený nárok predstavuje ku dňu vyhlásenia rozsudku (t. j. 31. 7. 2017) spolu sumu, po prepočte konverzným kurzom, 11.265,16 eur (istina 7.401,21 eur, úroky z omeškania po kapitalizácii 3.863,95 eur). Žalobca bol v konaní úspešný v časti istiny 7.401,21 eur a úrokov z omeškania po kapitalizácii 3.746,92 eur teda jeho úspech v sume spolu 11.148,13 eur činí v percentách 98,96 %. Žalovaný bol v konaní úspešný v časti úroku z omeškania po kapitalizácii 117,03 eur, teda jeho úspech v sume spolu 117,03 eur činí v percentách 1,04 %. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu v konaní prevyšuje úspech žalovaného o 97,92 % a v takomto rozsahu má preto právo na náhradu trov konania. Žalovaný je teda povinný žalobcovi nahradiť vzniknuté trovy konania vo výške tak, ako o nej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

73. Podľa § 453 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

74. Podľa § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

75. Podľa § 464 CSP, na konanie o dovolaní generálneho prokurátora sa primerane použijú ustanovenia o dovolaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

76. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 464 CSP a § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu neúspešný, teda je povinný žalobcovi nahradiť vzniknuté trovy dovolacieho konania vo výške tak, ako o nej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

77. O nároku vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného (ako osobitného subjektu) na náhradu trov prvoinštančného a dovolacieho konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 464 CSP a § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a dovolacieho konania nepriznal, pretože žalovaný, na strane ktorého do konania vstúpil, bol v oboch konaniach neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa

§ 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP). Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1./ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2./ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3./ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.